

Liturgie voor de eredienst op

Vrijdag 18 april 2025 om

19.30 uur in de Protestantse Kerk te Nieuw-Vossemeer

Voorganger:	ds. Marina van der Zwaag
Ouderling:	mw. Janny van Huizen
Diaken:	dhr. Arjan Wensink
Organist:	dhr. Edu de Goffau
Koster:	dhr. Arjan Wensink
Videoteam:	dhr. Henk Moerenhout

Bloemschikking Goede Vrijdag

We lezen over hoe Jezus gevangengenomen wordt.

“Ik ben het. Als jullie Mij zoeken,”

laat deze mensen dan gaan, Jezus is hier een koning die zijn leerlingen voor de dood behoedt, die redding brengt. God houdt deze wereld vast aan een kruis— en langs de weg van het kruis wordt alles uiteindelijk nieuw.

Inleidende woorden

Stilte

Er worden 7 kaarsen aangestoken

Woorden ter bemoediging:

V: Bij U, Heer, schuilen wij in het onbarmhartig licht van deze avond. Hoor ons, God, en blijf ons niet ver.

A: HOOR ONS GOD, EN KOM ONS TE HULP.

V: Gij zijt een wal tegen nacht en ontij, Gij, de grond van ons vertrouwen. In uw handen, Heer, bevelen wij ons leven.

A: BESCHUT ONS MET DE SCHADUW VAN UW VLEUGELS.

V: Hier gedenken wij Jezus Messias, in zijn lijden, in zijn dood. In de dagen van zijn leven heeft Hij onze zwakheid gedragen, onze leegte onder ogen gezien. Hier zien wij op naar het kruis. Laat dit uur voor ons zijn als een waken en bidden met Hem.

A: IN UW HANDEN, HEER, BEVELEN WIJ ONS LEVEN. AMEN.

Zingen: Psalm 22: 1 en 4.

1 Mijn God, Mijn God, waarom verlaat Gij mij
en blijf zo ver, terwijl ik tot U schrei,
en redt mij niet, maar gaat aan mij voorbij?
Hoe blijft Gij zwijgen?
Mijn God, ik doe tot U mijn kreten stijgen
bij dag, bij nacht. Tot U slechts kan ik vluchten,
maar krijg geen rust, geen antwoord op mijn zuchten
in klacht op klacht.

4 Gij die mijn ogen 't levenslicht ontsloot,
mij hebt geroepen uit de moederschoot,
mij aan mijn moeders borst een rustplaats bood,
voor kwaad beveiligd,
Gij hebt mij U ten eigendom geheiligd.
Gij, die alleen mijn God zijt en mijn Vader,
blijf mij niet ver, want nu het onheil nadert
helpt mij niet één.

Gebied bij de opening van de Bijbel

Schriftlezingen:

het lijdensevangelie volgens Johannes, afgewisseld met gemeentezang:

Lezen: Johannes 18: 1 t/m 11, Verraden.

1 Nadat Jezus dit alles gezegd had, ging Hij met zijn leerlingen naar de overkant van de Kidron. Daar liep Hij een tuin in, met zijn leerlingen.

2 Judas, die Hem zou uitleveren, kende deze plek ook, want Jezus was er vaak met zijn leerlingen samengekomen.

3 Judas ging ernaartoe, samen met de cohort soldaten en een aantal dienaren van de hogepriesters en de farizeeën. Ze waren gewapend en droegen fakkels en lantaarns.

4 Jezus wist precies wat er met Hem zou gebeuren. Hij liep naar hen toe en vroeg: 'Wie zoeken jullie?'

5 Ze antwoordden: 'Jezus van Nazaret.' 'Ik ben het,' zei Jezus, terwijl Judas, die Hem kwam uitleveren, erbij stond.

6 Toen Hij zei: 'Ik ben het,' deinsden ze achteruit en vielen op de grond.

7 Weer vroeg Jezus: 'Wie zoeken jullie?' en weer zeiden ze: 'Jezus van Nazaret.'

8 'Ik heb jullie al gezegd: "Ik ben het,"' zei Jezus. 'Als jullie Mij zoeken, laat deze mensen dan gaan.'

9 Zo moest zijn uitspraak in vervulling gaan: 'Geen van hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik verloren laten gaan.'

10 Daarop trok Simon Petrus het zwaard dat hij bij zich had, haalde uit naar de knecht van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af; Malchus heette die knecht.

11 Maar Jezus zei tegen Petrus: 'Steek je zwaard in de schede. Zou Ik de beker die de Vader Mij gegeven heeft niet drinken?'

Eerste kaars wordt gedoofd

Zingen: Lied 587: 1.

1 Licht voor de wereld, geeft U zich gevangen
in deze nacht van duistere belangen?

Ik zoek U, Heer, en vraag U: maak mijn oren
heel om te horen.

Lezen: Johannes 18: 12 t/m 27, Verloochend.

12 De soldaten met hun tribuun en de Joodse gerechtsdienaars grepen Jezus en boeiden Hem.

13 Ze brachten Hem eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas. Kajafas was dat jaar hogepriester,

14 en hij was het die de Joden had voorgehouden: 'Het is goed dat één mens sterft voor het hele volk.'

15 Simon Petrus kwam met een andere leerling achter Jezus aan. Deze andere leerling kende de hogepriester en ging met Jezus het paleis van de hogepriester in,

16 maar Petrus bleef buiten bij de poort staan. Daarop kwam de andere leerling, de kennis van de hogepriester, weer naar buiten; hij sprak met de portierster en nam Petrus mee naar binnen.

17 Het meisje sprak Petrus aan: 'Ben jij soms ook een leerling van die man?' 'Nee, ik niet,' zei hij.

18 De knechten en de gerechtsdienaars stonden zich te warmen bij een vuur dat ze hadden aangelegd omdat het koud was; ook Petrus ging zich erbij staan warmen.

19 De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en over zijn leer.

20 Jezus zei: 'Ik heb in het openbaar tot de wereld gesproken. Ik heb steeds onderricht gegeven op plaatsen waar de Joden bij elkaar komen, in synagogen en in de tempel, en nooit heb Ik iets in het geheim gezegd.

21 Waarom ondervraagt u Mij? Vraag het toch aan de mensen die Mij gehoord hebben, zij weten wat Ik gezegd heb.'

22 Toen Jezus dat zei, gaf een van de dienaren die erbij stonden Hem een klap in het gezicht: 'Is dat een manier om de hogepriester te antwoorden?'

23 Jezus zei: 'Als Ik iets verkeerd gezegd heb, zeg dan wat er verkeerd was, maar als het juist is wat Ik heb gezegd, waarom slaat u Me dan?'

24 Daarna stuurde Annas Hem geboeid naar Kajafas, de hogepriester.

25 Simon Petrus stond zich intussen nog steeds te warmen. 'Ben jij soms ook een leerling van Hem?' vroegen ze. 'Nee,' ontkende Petrus, 'ik niet.'

26 Maar een van de knechten van de hogepriester, een familielid van de man van wie Petrus het oor had afgeslagen, zei: 'Maar ik heb toch gezien dat je in die tuin bij Hem was?'

27 Weer ontkende Petrus, en meteen kraaide er een haan.

Tweede kaars wordt gedoofd

Zingen: Lied 587: 2.

2 Eén mens moet sterven om een volk te redden.

Door uw gehoorzaam lijden kan ik verder,
warm ik mij aan uw liefde die niet loochent.
Open mijn ogen.

Lezen: Johannes 18: 28 t/m 40, Pilatus.

28 Jezus werd van Kajafas naar het pretorium gebracht. Het was nog vroeg in de morgen. Zelf gingen ze niet naar binnen, anders zouden ze zich verontreinigen en niet aan het pesachmaal kunnen deelnemen.

29 Daarom kwam Pilatus naar buiten. 'Waarvan beschuldigt u deze man?' vroeg hij.

30 Ze antwoordden: 'Als Hij geen misdaden had gepleegd, zouden we Hem niet aan u uitgeleverd hebben.'

31 Pilatus zei: 'Neem Hem dan mee, en veroordeel Hem volgens uw eigen wet.' Maar de Joden wierpen tegen: 'Wij hebben het recht niet om iemand ter dood te brengen.'

32 Zo moest de uitspraak van Jezus in vervulling gaan waarin Hij aanduidde welke dood Hij zou sterven.

33 Pilatus ging het pretorium weer in. Hij liet Jezus bij zich komen en vroeg Hem: 'Bent U de koning van de Joden?'

34 Jezus antwoordde: 'Vraagt u dit uit uzelf of hebben anderen dit over Mij gezegd?'

35 'Ik ben toch geen Jood,' antwoordde Pilatus. 'Uw volk en uw hogepriesters hebben U aan mij uitgeleverd – wat hebt U gedaan?'

36 Jezus antwoordde: 'Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar mijn koninkrijk is niet van hier.'

37 Pilatus zei: 'U bent dus koning?' 'U zegt dat Ik koning ben,' zei Jezus. 'Ik ben geboren en naar de wereld gekomen om van de waarheid te getuigen, en ieder die de waarheid is toegedaan, luistert naar wat Ik zeg.'

38 Hierop zei Pilatus: 'Maar wat is waarheid?'

Na deze woorden ging hij weer naar de Joden buiten. 'Ik heb geen schuld in Hem gevonden,' zei hij.

39 'Maar het is bij u gebruikelijk dat ik met Pesach iemand vrijlaat – wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?'

40 Toen begon iedereen te schreeuwen: 'Hem niet, maar Barabbas!' Barabbas was een misdadiger.

Derde kaars wordt gedoofd

Zingen: Lied 587: 3.

3 Hemelse koning, door God uitgekozen,
waarom staat U terecht als rechteloze?
U hebt geen schuld, de waarheid is geschonden.
U draagt mijn zonden.

Lezen: Johannes 19: 1 t/m 16a, Onschuldig.

- 1 Toen liet Pilatus Jezus geselen.
- 2 De soldaten vlochten een kroon van doornen, zetten die op zijn hoofd en deden Hem een purperen mantel aan.
- 3 Ze liepen naar Hem toe en zeiden: 'Gegroet, koning van de Joden!', en ze sloegen Hem in het gezicht.
- 4 Pilatus ging weer naar buiten en zei: 'Ik zal Hem hier buiten aan u tonen om u duidelijk te maken dat ik geen enkel bewijs van zijn schuld heb gevonden.'
- 5 Daarop kwam Jezus naar buiten, met de doornenkroon op en de purperen mantel aan. 'Hier is Hij, die mens,' zei Pilatus.
- 6 Maar toen de hogepriesters en de gerechtsdienaars Hem zagen begonnen ze te schreeuwen: 'Kruisig Hem, kruisig Hem!' Toen zei Pilatus: 'Neem Hem dan mee en kruisig Hem zelf, want ik zie niet waaraan Hij schuldig is.'
- 7 De Joden zeiden: 'Wij hebben een wet die zegt dat Hij moet sterven, omdat Hij zich de Zoon van God heeft genoemd.'
- 8 Toen Pilatus dit hoorde, schrok hij hevig.
- 9 Hij ging het pretorium weer in en vroeg aan Jezus: 'Waar komt U vandaan?' Maar Jezus gaf geen antwoord.
- 10 'Waarom zegt U niets tegen mij?' vroeg Pilatus. 'Weet U dan niet dat ik de macht heb om U vrij te laten of U te kruisigen?'
- 11 Jezus antwoordde: 'De enige macht die u over Mij hebt, is u van boven gegeven. Daarom draagt degene die Mij aan u uitgeleverd heeft de meeste schuld.'
- 12 Vanaf dat moment wilde Pilatus Hem vrijlaten. Maar de Joden riepen: 'Als u die man vrijlaat bent u geen vriend van de keizer, want iedereen die zichzelf tot koning uitroept pleegt verzet tegen de keizer.'

13 Toen Pilatus dit hoorde, liet hij Jezus naar buiten brengen. Zelf nam hij plaats op de rechterstoel op het zogeheten Mozaïekterras, in het Hebreeuws Gabbata.

14 Het was rond het middaguur op de voorbereidingsdag van Pesach. Pilatus zei tegen de Joden: 'Hier is Hij, uw koning.'

15 Meteen schreeuwden ze: 'Weg met Hem, weg met Hem, aan het kruis met Hem!' Pilatus vroeg: 'Moet ik uw koning kruisigen?' Maar de hogepriesters antwoordden: 'Wij hebben geen andere koning dan de keizer!'

16a Toen droeg Pilatus Hem aan hen over om Hem te laten kruisigen.

Vierde kaars wordt gedoofd

Zingen: Lied 587: 4.

4 Hier is God zelf, ontdaan van alle glorie,
de mens die uit de hemel is geboren.
Ik ben de gesel die hem openhaalde,
ik laat hem vallen.

Lezen: Johannes 19: 16b t/m 27, Gekruisigd.

16b Jezus werd weggevoerd;

17 Hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota.

18 Daar kruisigden ze Hem, met twee anderen, aan weerskanten één, en Jezus in het midden.

19 Pilatus had een inscriptie laten maken die op het kruis bevestigd werd. Er stond op: 'Jezus van Nazaret, koning van de Joden'.

20 Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks, en omdat de plek waar Jezus gekruisigd werd dicht bij de stad lag, werd deze inscriptie door veel Joden gelezen.

21 De hogepriesters van de Joden zeiden tegen Pilatus: 'U moet niet "koning van de Joden" schrijven, maar "Deze man heeft beweerd: Ik ben de koning van de Joden".'

22 'Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven,' was het antwoord van Pilatus.

23 Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk geweven, van boven tot beneden.

24 Ze zeiden tegen elkaar: 'Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.' Zo moest in vervulling gaan wat de Schrift zegt: 'Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn gewaad.' Dat is wat de soldaten deden.

25 Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder en haar zus, en Maria, de vrouw van Klopas, en Maria van Magdala.

26 Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie Hij veel hield, zei Hij tegen zijn moeder: 'Vrouw, dat is uw zoon,'

27 en daarna tegen de leerling: 'Dat is je moeder.' Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis.

Vijfde kaars wordt gedoofd

Zingen: Lied 587: 5.

5 Jezus, gekruisigd – met ontzag en deernis
zie ik uw zorg voor moeder en voor leerling,
liefde is dorst naar vrede zonder einde,
water dat wijn wordt.

Lezen: Johannes 19: 28 t/m 30, Gestorven.

28 Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei Hij: 'Ik heb dorst.'

29 Er stond daar een vat water met azijn; ze doopten er een spons in en brachten die, gestoken op een majoraantak, naar zijn mond.

30 Nadat Jezus ervan gedronken had zei Hij: 'Het is volbracht.' Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

Een klein kaarsje wordt aan de Paaskaars aangestoken, waarna de Paaskaars wordt gedoofd.

Stilte.

Gedicht: ""Verslagen".

Stilte.

Lezen: Johannes 19: 31 t/m 37, De Schriften vervuld.

31 Het was voorbereidingsdag, en de Joden wilden voorkomen dat de lichamen op sabbat, en nog wel een bijzondere sabbat, aan het kruis zouden blijven hangen. Daarom vroegen ze Pilatus of de benen van de gekruisigden gebroken mochten worden en of ze de lichamen mochten meenemen.

32 Toen braken de soldaten de benen van de eerste die tegelijk met Jezus gekruisigd was, en ook die van de ander.

33 Vervolgens kwamen ze bij Jezus, maar ze zagen dat Hij al gestorven was. Daarom braken ze zijn benen niet.

34 Maar een van de soldaten stak een lans in zijn zij en meteen vloeide er bloed en water uit.

35 Hiervan getuigt iemand die het zelf heeft gezien, en zijn getuigenis is betrouwbaar. Hij weet dat hij de waarheid spreekt en wil dat ook u gelooft.

36 Dit gebeurde omdat de Schrift in vervulling moest gaan: 'Geen van zijn beenderen zal verbrijzeld worden.'

37 Een andere schrifttekst zegt: 'Ze zullen hun blik richten op Hem die ze hebben doorstoken.'

Zesde kaars word gedoofd

Zingen: Lied 587: 6.

6 Zing met de psalm: geen woord is er gebroken –
de waarheid is gezien om te geloven.

Daarom Heer Jezus, met de ooggetuige
wil ik mij buigen.

Lezen: Johannes 19: 38 t/m 42. Begraven.

38 Na deze gebeurtenissen vroeg Josef van Arimatea – die een leerling van Jezus was, maar uit angst voor de Joden in het geheim – aan Pilatus of hij het lichaam van Jezus mocht meenemen. Pilatus gaf toestemming en Josef nam het lichaam mee.

39 Nikodemus, die destijds 's nachts naar Jezus toe gegaan was, kwam ook; hij had een mengsel van mirre en aloë bij zich, wel honderd litera.

40 Ze wikkelden Jezus' lichaam met de balsem in linnen, zoals gebruikelijk is bij een Joodse begrafenis.

41 Bij de plaats waar Jezus gekruisigd was lag een tuin, en daar was een nieuw graf, waarin nog nooit iemand begraven was.

42 Omdat het voor de Joden voorbereidingsdag was en dat graf dichtbij was, legden ze Jezus daarin.

Zevende kaars wordt gedoofd

Zingen: Lied 590: 1, 2 en 3.

1 Nu valt de nacht. Het is volbracht:
de Heer heeft heel zijn leven
voor het menselijk geslacht
in Gods hand gegeven.

2 De wereld gaf
Hem slechts een graf,
zijn wonen was Hem zwerven;
al zijn onschuld werd Hem straf
en zijn leven sterven.

3 Hoe slaapt Gij nu,
die men zo ruw
aan 't kruishout heeft gehangen.
Starre rotsen houden U,
rots des heils, gevangen.

Goede Vrijdaggebeden, voor allen die gekruisigd worden en voor het Joodse volk, dat in onze Europese geschiedenis zo vaak door christenen is vervolgd en vermoord, uitgesproken door de dominee en de diaken

Orgelspel

Het beklag Gods (*Met 'mijn volk' wordt bedoeld al wie door de eeuwen heen, tot deze dag, mens van de Allerhoogste wil zijn, wij allen die aangesproken worden om in Gods Naam te antwoorden met daden van geloof*):

V: Wat moet ik met jullie die mijn roep negeerden?
Hoe vaak ik ook riep: mijn volk - je naam?

Wat moet ik met jullie? Wat heb Ik misdreven?
 Wat zegt jullie zwijgen, zo beschaamd?

Refrain

All: Who said — that we heard you? Are we — the right peo - ple?
 Allen: Wat moes - ten wij ho - ren? Wij zijn — toch uw volk niet?

E♭ F/E♭ E♭ F/E♭

Sure - ly — there are oth - ers to whom you could turn, _____
 Er zijn — vast wel and' - ren naar wie U kunt gaan. _____

D Gsus4 Gm Dm E♭maj7 Cm6 D7sus4 D

To next verse

V: Wat stond je zo tegen?
 Wat ik je wou geven, bedoeld om je rijk te maken, blij.
 Wat stond je zo tegen? Nooit zou ik je dwingen;
 Ik liet je de keuze; je was vrij

Refrain

All: Who said — that we heard you? Are we — the right peo - ple?
 Allen: Wat moes - ten wij ho - ren? Wij zijn — toch uw volk niet?

E♭ F/E♭ E♭ F/E♭

Sure - ly — there are oth - ers to whom you could turn, _____
 Er zijn — vast wel and' - ren naar wie U kunt gaan. _____

D Gsus4 Gm Dm E♭maj7 Cm6 D7sus4 D

To next verse

V: Zijn jullie vergeten, heeft niemand onthouden
 mijn moederborst, mijn vaderhand, mijn zorgzaamheid?
 Zijn jullie vergeten mijn Naam, je verleden,
 de toekomst die Ik voor je bereid?

Refrain

All: Who said — that we heard you? Are we — the right peo - ple?
 Allen: Wat moes - ten wij ho - ren? Wij zijn — toch uw volk niet?

E♭ F/E♭ E♭ F/E♭

Sure - ly — there are oth - ers to whom you could turn, _____
 Er zijn — vast wel and' - ren naar wie U kunt gaan. _____

D Gsus4 Gm Dm E♭maj7 Cm6 D7sus4 D

To next verse

V: Hoe lang moet ik dragen dit grote negéren;
 en blijf je je verbergen voor mijn verdriet?

Nooit zal ik me wreken. Ik laat je niet vallen.
En nooit laat ik los, jou, de liefde van mijn hart.

Refrain

All: Who said — that we heard you? Are we — the right peo - ple?
Allen: Wat moes - ten wij ho - ren? Wij zijn — toch uw volk niet?

E♭ F/E♭ E♭ F/E♭

Sure - ly — there are oth - ers to whom you could turn, —
Er zijn — vast wel and' - ren naar wie U kunt gaan. —

D Gsus4 Gm Dm E♭maj7 Cm6 D7sus4 D

To next verse

Zingen: Lied 351: 1, 2 en 3.

1 In U zijn wij begrepen,
in U zijn wij gedoopt.
Uw dood werd ons ten teken,
uw leven onze hoop.
Nu weten wij voorgoed:
Gij zult ons nooit begeven,
uw lichaam is ons leven,
uw offer is ons bloed.

2 Wij zijn in U begraven,
wij staan met U rechtop.
Wij zijn niet langer slaven,
maar kinderen van God.
Een wereld zijn wij oud,
maar nieuw als deze morgen,
geboren ongeborgen,
verloren tot behoud

3 Die dood van één voor allen
werd vruchtbaar in de tijd,
het zaaizaad is gevallen,

het loopt op oogsten uit.
De zondvloed is voorbij,
ziedaar de nieuwe oever,
een duif koert in het lover,
dit is de overzij.

Hij beloofde ons vrede...

Bidden: “Onze Vader”

Onze Vader die in de Hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd;
Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede,
Gelijk in de Hemel alzo ook op de aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schulden, gelijk
ook wij vergeven onze schuldenaren;
en leid ons niet in verzoeking
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
tot in eeuwigheid.
Amen

In stilte verlaten we de kerk.